

Moře skrývá i mnoho jiných nebezpečí. Pod malou želvičkou plavou predátoři, například žraloci, a nad ní létají velcí ptáci. Naštěstí jí určitou ochranu poskytuje zbarvení krunýře. Spodní strana je téměř bílá, takže žraloci plovoucí dole si jí ve slunečním světle často nevšimnou. Svrchní strana krunýře je tmavá, takže shora želva splývá s tmavou vodou.

Dospívání do zelené

Po několika letech začne kareta dospívat. Už není mládě, ale ještě není dospělá. Krunýř jí dorostl zhruba do velikosti talíře. Nastal čas přesunout se ze širého moře do teplých pobřežních vod Floridy v USA.

S větším krunýřem je teď lépe chráněná, než když byla mládě. Občas sice slupne medúzu, ale jinak se už většinou živí řasami a mořskou trávou.

Roky běží a ona pomalu roste. Přesouvá se dál od pobřeží do míst bohatých na potravu, kde se z ní stane dospělá želva.

V noci odpočívá ve vodě pod kameny a skalními převisy a zadržuje přitom dech až na pět hodin. Každý den se vrací na stejný porost mořské trávy, které se také říká želví tráva. Podobně jako sekačka udržuje kareta mořský trávník posekaný nakrátko. Díky pojídání mořské trávy a řas získá její tělesný tuk zelenou barvu. V některých jazycích podle toho tato želva dokonce získala své jméno.

